

FARNÍ ZPRAVODAJ

říjen 2018

ročník 21

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro
Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA MĚSÍC ŘÍJEN:

„Zasad'te dobrý strom, i jeho ovoce bude dobré. Zasad'te špatný strom, i jeho ovoce bude špatné. Strom se pozná po ovoci. Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu. Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen.“

(Matoušovo evangelium 12, 33,36-37)

Milé sestry a bratři,

Začíná nám krásný měsíc říjen, měsíc, ve kterém vidíme plody naší práce ze zahrady a polí, plody Božího požehnání. Tento měsíc budeme prožívat i bohoslužbu na poděkování Bohu za požehnanou úrodu. Za to, že v naší zemi netrpite hladem a máme dostatek jídla i vody. Není to samozřejmost. Pokud máme zajištěné jídlo a pití na následující 2 dny patříme k 8 % bohatých lidí na planetě. Myslím, že to je velký důvod k vděčnosti a ke chvále našeho Stvořitele. Ale z úst lidí není vždy slyšet jen dobrořečení. A dokonce i z úst „křesťanů“ nezní vždy chvála. Myslím, že nám to má připomenout biblický verš na měsíc říjen našeho zpravodaje. Známe Boha, víme, že je dobrý, soudí spravedlivě, je milosrdný a stará se o nás. Jak je možné, že naše ústa mluví planá slova? Uvědomujeme si, že záleží na tom, co a jak mluvíme? Že naše slova v den Božího soudu nám mohou hodně přitížit? Nevadí nám připojit se k dvojsmyslným řečem, jen aby byla „legrace“? Mluvíme tak, jako by nám víc záleželo na tom, co si o nás myslí lidé než Bůh, před kterým budeme stát a celý svůj život Mu přineseme? Ve verši podle Matoušova evangelia čteme, že strom se pozná po ovoci. Máte nějaký typ, jak se poznají křesťané? Myslíte, že bychom poznali člověka věřícího v Pána Ježíše třeba ve frontě v obchodě? Kde nervozita u pokladen stoupá každou minutu? Nebo při pročitání volebních lístků pro nadcházející volby? Křesťanem nejsme jen na hodinu v kostele. Každé naše slovo „se počítá“. A tak díky Bohu, že můžeme Boží Slovo čist a připomínat si, sdílet je ve společenství s bratry a sestrami, co je důležité vědět a nechat se ochotně Ježíšem proměnit. On nás vzal smrtelně vážně a udělal pro nás vše, co bylo třeba. Na nás je vzít vše také vážně.

Přeji nám všem, abychom před Bohem jednou nestáli s prázdnou, ale přinesli Mu hojné a dobré ovoce svého života.

Vaše sestra Jitka

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

20.–23. NEDĚLE PO DUCHU SVATÉM

7. 10. Děkuvzdání za úrodu

18. 10. Lukáše evangelisty

28. 10. Den svobody, vyhlášení nezávislosti ČSR – 100. výročí

31. 10. Slavnost reformace 501. výročí

SVÁTKY V MĚSÍCI ŘÍJNU

DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODU V NEDĚLI 7. ŘÍJNA

CHLÉB JE BOŽÍ DAR ANEB MALÉ ZAMYŠLENÍ NAD DAREM VEZDEJŠÍM.

Ano, chléb je opravdu Boží dar, je to potravina známá již několik tisíc let, i když v jiné podobě, než jej známe dnes. Vzpomeňme na nekvašené chleby izraelitů. Je to potravina, která se nikdy nepřejí. Naši předkové si velice vážili chleba a podle toho s ním zacházeli. Nikdy nepokládali chléb na stůl kůrkou nahoru, uchovávali jej vždy v čisté utěrce a před nakrojením bochník vždy nejprve pokřižovali, čímž Bohu poděkovali za dar jídla. Hosté byli vítáni chlebem a solí. Kdyby si někdo odmítl ukrojit alespoň kousek chleba, bylo by to pokládané za velkou nezdvořilost vůči hostiteli. Vždy s chlebem zacházeli s úctou, každý drobeček sebrali a hodili drůbeži nebo do ohně. Nikdy nenechali drobečky na stole nebo dokonce na zemi. Dnes si hodně lidí chleba neváží. Vidíme jej vyhozený v popelnici, odpadkovém koši či na zemi. V roce 2000 provedli v Hamburku pokus: „Jeden člověk se postavil na náměstí, nad hlavu zvedl v každé ruce bochník chleba. Vyzval okolní lidi, aby pro něj 1 hodinu pracovali, že jim dá odměnu, dá ty dva bochníky. Lidé se mu vysmívali, ťukali si na čelo, a potom odcházeli pryč. Jen dva kluci bylo ochotní pro něj pracovat, protože si mysleli, že jde o nějakou reklamu nebo legraci.

Stejný pokus provedl jeden člověk v Kalkatě v Indii, Jakmile vyzval lidi, aby za dva bochníky pro něho jednu hodinu pracovali, hned se k němu hrnuli mnozí ze zástupu lidí. Ihned se hrnuli lidé ochotní pracovat nejen hodinu, ale celý den, protože tímto chlebem by mohli nasytit sebe i celou rodinu. To je rozdíl mezi zhýčkanou Evropou a hladovou Indií. Také dobrovolníci v Hamburku v jeden den posbírali z popelnic, košů a všude možně to zemi několik tun vyhozeného chleba. Můžeme si na závěr zamyšlení položit otázku: „Jak si vážíme tohoto Božího daru dnes my? Neplýtváme jím?“

SVÁTEK EVANGELISTY LUKÁŠE 18. ŘÍJNA

Povoláním byl lékařem v Antiochii. Jako společník apoštola Pavla se setkal i s dalšími apoštoly a sesbíral a sepsal svědectví o Ježíši Kristu asi po roce 70. Jako jediný z novozákonních pisatelů nepocházel ze židovství a k evangeliu napsal i pokračování z dějin prvotní církve – Skutky apoštolů.

Podle jeho podrobnějších zmínek ve Skutcích apoštolů, pocházel ze syrské Antiochie (Skutky apoštolů 6, 1-6; 11, 20-30; 13, 1n). Také Eusebius a Jeroným uvádějí, že byl Syřanem. Názory na rodinu, z níž vyšel, se rozcházejí. Vystudoval však lékařství a nakonec

se ukázal jako schopný spisovatel a znalec lidí s velmi citovým postojem. Uvádí se, že ke křesťanství jej zřejmě přivedli křesťané ze židovství, ač k židovskému národu nepatřil. Podle Kanona Muratoriho (z 2. stol.) se za života s Ježíšem a jeho působením nesetkal a jeho zařazování mezi Ježíšovy učedníky je nesprávné.

Roku 50–51 se připojil k Pavlovi v Troadě (byl s ním na druhé apoštolské cestě) a podle některých úsudků ho provázal do konce jeho života. Je však dost pravděpodobné, že poté co s Pavlem došel do Filip, setrval v nich do roku 57, aby pomáhal upevnit Pavlovo dílo. Při Pavlově návratu ze třetí apoštolské cesty, na jaře roku 58, opět šel po jeho boku do Jeruzaléma (viz Skutky apoštolů 20,5-21,18). Zde se setkal s apoštolem Jakubem i s jeruzalémskými staršími a zřejmě také se ženami, jejichž jména v evangeliu uvedl pouze on (viz Lukáš 8,2-3; 24,10).

Nejznámějším se Lukáš stal sepsáním evangelia a Skutků apoštolů. Italský básník Dante označil jeho evangelium za nejkrásnější knihu světa. Lukáš v něm krásně ukazuje milosrdnou lásku Spasitele ke všem lidem, zdůrazňuje, že Ježíš přišel nejen pro Židy, ale i pro pohany a především pro hříšníky, pro lidi, kteří se vzdálili Božímu řádu.

Také s oblibou používal protiklady – např.: „Boháč a chudý Lazar“, „Farizej a celník“, „nedůvěra Zachariáše a důvěra Marie“.

Druhým Lukášovým dílem (po evangeliu, které je naukou Krista) jsou Skutky apoštolů, které lze označit za kroniku prvních let církve, a pojednávají o šíření radostné zvěsti evangelia.

SVÁTEK VZNIKU NAŠÍ VLASTI 28. ŘÍJNA

O svobodě a spravedlnosti.

Svoboda, nezávislost, demokracie – slova v dnešní době tak populární. Touha po spravedlnosti, člověku blízká. 28. říjen je datum vyhlášení samostatnosti Československa. Den, kdy svoboda a spravedlnost zavládla naší zemi. Po válce se konečně, lidé mohli svobodně nadechnout. Tento den, v historii natolik významný, že se stal dnem pracovního volna. Co pro nás ovšem získaná svoboda vlastně znamená? Je dnešní člověk si dnes schopen uvědomit dar této svobody? Nebo je jen rád za další den volna, bez povědomí významu? V Bibli je o svobodě celé jedno blahoslavenství. V Kázání na hoře Pán Ježíš blahoslaví ty, kteří žízní a hladovějí po spravedlnosti. A boj za svobodu a demokracii začíná právě tímto hladověním po spravedlnosti. Dokud je člověk spokojen se svým područím, dokud jsou mu „egyptské hrnce masa“ více než svoboda být s hladem a žízní, do té doby žádný boj za svobodu nenastává. Kde tedy vlastně začíná boj za svobodu a demokracii? Tam kde vznikne hlad po spravedlnosti. A Pán Ježíš blahoslaví ty, u nichž tento hlad po spravedlnosti vznikl. Co je podle Ježíše ta spravedlnost. Kdo nejčastěji, tuto spravedlnost hledá? Jistě ten, kdo prožívá nějakou nespravedlnost. Nebo ten, v jehož okolí se děje bezpráví. A pak taky ten, kdo sám usiluje a spravedlnost. Někdy lidé toužící po spravedlnosti jsou zase sobecky toužící po výhodách jen pro sebe sama, ale už ne pro druhé. Jindy zase člověk spravedlnost chápe pouze z vlastního zorného úhlu. Každý člověk má jinou představu spravedlnosti a pravdy. Záleží na tom, co prožil, jak byl vychován a jakou má inteligenci, vzdělání a názory. Co člověk, to jiná pravda a jinak chápaná spravedlnost.

Co národ, to jiné pojetí pravd. Pán Ježíš však dává svůj božský slib: „Každý, kdo žízni a hladoví po spravedlnosti, bude nasycený“ To, se nedá říci o každém hladu a každé žízni. Existuje hlad a žízeň, které nemají takové zaslíbení. Jsou totiž tužby, které nikdy nebývají nasyceny. Žízeň po zlatě také nikdy nebývá uspokojena. Hlad po cti, slávě a moci nikdy nebývá uspokojen. Co to tedy znamená žíznit po spravedlnosti? Musíme si uvědomit, že svoboda jednoho člověka končí se svobodou člověka druhého. A kde najdeme dost svobodného, nesmírně spravedlivého prostoru pro svůj život? Pro mě, jakožto věřícího člověka, je odpověď jasná! V našem Pánu, Ježíši Kristu. Pro mne je tou cestou ke svobodě cesta k Bohu. A sám Ježíš v Písmu o sobě říká: „Já jsem ta cesta, pravda i život“. Nedávno jsem na sociální síť, dostala filmový sestřih významných událostí našeho národa, od Cyrila a Metoděje, templářských bojovníků, husitů atd. Zajímavé na tom bylo, že mi tento sestřih poslal zarytý ateista, s prosbou o sdílení, jako apel na pokusy islámu, prosadit svá pravidla v našich končinách. Jediné, co jsem si všimla, bylo, že historie našeho národa je spjata s křesťanstvím a silou víry. Musela jsem reagovat a tento fakt mu připomenout. Jako republika, jsme jedním z nejateističtějších národů Evropy a dívíme se vpádům druhých? Naše víra je oslabena, proto ty pokusy jiných náboženství. A dává-li víra skrze Ježíše absolutní svobodu, my sami jako národ se svým postojem, o ni připravujeme. Nemůžeme zůstat klidní, děje-li se bezpráví v našem okolí. Nemůžeme nebojovat se zlem.

Nemůžeme se smířit s vítězstvím hříchu. Nemůžeme mlčet o tom, co jsme s Ježíšem zažili! To je ten pravý hlad po spravedlnosti a zachování naší svobody! Jásejme a držme si tedy nabytou svobodu, v sobě, v národu, držme si ji v Kristu Ježíši. Náš Pán, se bude potom držet nás a přinese nám život ve svobodě a spravedlnosti.

ZVEME VÁS V MĚSÍCI ŘÍJNU

NEDĚLE DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODU 7. 10. 2018

Tradičně první říjnová neděle je slavností poděkování za úrodu z našich polí, zahrad, sadů a vinogradů. Jsou to plody Božího požehnání, naší práce a síly země. **Díkůvzdání za úrodu prožijeme v neděli 7.10 v 9:00 hodin u nás, v Husově sboru, dřevěném kostele v Blansku, ale i ve všech ostatních obcích.** Prosím, kdo jste ochotní věnovat na díkůvzdání něco ze své úrody, přineste tyto dary s sebou na bohoslužby do kostela a i na bohoslužby v dalších místech našich farností.

Na setkání s vámi se těší Martin Kopecký, farář.

KDY A KDE ZASTIHNETE BRATRA FARÁŘE?

Pokud potřebujete cokoliv vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej před a po bohoslužbách v kostele.

ÚŘEDNÍ HODINY, ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- KAŽDÉ PONDĚLÍ od 16:00 do 18:30 hodin
 - KAŽDÝ PÁTEK od 16:00 do 17:15 hodin
- nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768.

BIBLICKÉ HODINY

Připravujeme příjemná setkání nad hlubším poznáváním Bible a výkladem jejího svědectví pro náš současný život. Učíme se Bibli porozumět a číst v ní pro svůj život.

Biblické hodiny se konají každé úterý v 17:30 hodin.

Překonejte ostych a přijďte. Opravdu záživně a fundovaně!

Srdečně všechny zveme.

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Srdečně vás zveme, děti i rodiče do jednotlivých skupinek klubů „Dobré zprávy“, tj. setkávání pro děti. Děti se tvořivou formou, vyráběním, zpíváním a hrou učí znát a rozumět biblickým příběhům a základům naší křesťanské kultury. Proč nedát svému dítěti tuto vnitřní výbavu do života? Srdečně Vás zveme.

Jedna skupinka má svá setkání každé úterý v 16:00 hodin

a druhá v pátek v 18:30 hodin v Blansku na vesnicích bude ještě upřesněno.

RÁDI ZPÍVÁTE NEBO HRAJETE NA NĚJAKÝ HUDEBNÍ NÁSTROJ? NEMÁTE SI KDE S KÝM ZAHRÁT?

Tak to jste zde na dobré adrese...

Rádi mezi sebou přivítáme všechny, kdo si rádi zahrají a zapívají. Není potřeba se ostýchat, přijďte, všichni hrajeme a zpíváme pro radost, nejsme profesionálové...

Setkáváme se každý pátek v 18:30 hodin a v neděli v 8:30 hodin v Blansku.

JEDNÁNÍ RAD STARŠÍCH

V měsíci říjnu se sejdou rady starších na svém jednání:

- v pondělí 21.10. v 18:30 hodin v Blansku

- ve středu 23.10. v 18:30 hodin ve Vyškově.

Zveme k účasti. Dagmar Bačkovská a Vladimíra Pečenková

NABÍDKA PRONÁJMU BYTU

Rádi bychom vám nabídli možnost pronájmu čtyřpokojového bytu ve středu Vyškova na naší vyškovské faře. Fara je v udržovaném stavu, s dvorkem, sklepem a půdou.

Případní zájemci o bližší informace, cenu podnájmu atd. se hlase u bratra faráře Martina.

POVÍDÁNÍ O POUTI V IZRAELI

Zveme vás na příjemný **páteční večer 19.10. po bohoslužbě v 18:30 hodin** bude připravený program, beseda s poutníky, fotky, povídání o pouti do Svaté země. Srdečně vás zveme!

ZMĚNA ČASU: V noci ze soboty 27. 10. na neděli 28.10 se mění čas na středo-evropský, to znamená, že v neděli ve 3:00 v noci se vrací na 2:00 hodiny – budeme mít o hodinu delší noc!

PROŽILI JSME

SLAVNOST POŽEHNÁNÍ NOVÉHO KŘÍŽE U DŘEVĚNÉHO KOSTELA V BLANSKU V NEDĚLI 2. ZÁŘÍ L.P. 2018

Rada starších v Blansku nechala zhotovit nový kříž vedle kostela. Na první zářijovou neděli 2. 9. 2018 v 9:00 hodin k nám přijal pozvání náš brněnský biskup Juraj Jordán Dovala. Prožili jsme s ním u nás v Blansku krásné, sváteční dopoledne se slavením liturgie, při níž poprvé přijalo večeri Páně jedenáct dětí z naší farnosti.

Na závěr bohoslužeb bratr biskup požehnal nový kříž. Po bohoslužbách se konala zahradní slavnost, se skvělým grilovaným masem od Lukáše, výborným guláškem od Marcelky a Jirky, pekařských delikates od Martina, domácích moučníků a koláčů od našich sester z rady

starších. Pro děti byl připravený skákací hrad, skluzavka a nová trampolína. Liduška hrála výborně na harmoniku a všichni si s ní rádi zapívali. Bohu díky za nádherné počasí, které

nám přálo.

Rada starších

DNY PAMÁTEK 8. ZÁŘÍ L.P. 2018

Jako každoročně, i letos, proběhly v celé republice druhý zářijový víkend „Dny památek“. I ve Vyškově. Náš kostel Dr. Karla Farského je bývalá Židovská synagoga, tedy významný památkový objekt. Učitelé ZUŠ Vyškov vždy nacvičí se svými žáky nějaké pásmo pro zpestření

sobotního programu. Letos žáci přednesli působivou scénku ze života Mistra Jana Husa – Kostnický sněm, Husovu obhajobu a jeho odsouzení na smrt. Představení bylo pečlivě provedeno s dobovými kostýmy. Vše bylo velmi působivé, za což sklidili účinkující zaslužený potlesk. Také účast diváků byla hojná. Budeme se těšit na příští rok.

Sestra Lidka Hadačová

DIECEZNÍ POUŤ DO HODONÍNA 15. ZÁŘÍ L.P. 2018

V sobotu 15.9. jsme se s manželem a dvěma sestrami z Blanska vydali na diecézní pouť do Hodonína. Pout' začala bohoslužbou v místním Husově sboru, kterou vysluhoval bratr patriarcha ThDr. T. Butta spolu s našim brněnským biskupem J.J. Dovalou. Modlitebna byla naplněna do posledního místa, ještě i někteří stáli mezi dveřmi. Během bohoslužby byla požehnána nová křtitelnice. Celá pouť se nesla v duchu 100. výročí založení republiky. Nedaleko fary stojí socha T.G. Masaryka, našeho prvního presidenta – osvoboditele, ke které jsme se všichni odebrali.

Bratr patriarcha tam položil květiny, pronesl několik slov, stejně tak i místostarosta Hodonína. Na závěr jsme zazpívali Českou i Slovenskou státní hymnu. Poté jsme se vrátili na farní zahradu, kde bylo pro všechny připraveno pohoštění. Odpoledne se nás větší část poutníků vydala do místního muzea, kde jsme vyslechli zajímavou přednášku o osudech soch T.G.M. za celých 100 let. Prohlédli jsme si i výstavu o životě T.G.M. a zhlédli krátký film o historii Hodonína. Plni pěkných zážitků jsme se rozjeli do svých domovů.

Jiří a Lidka Hadačovi

— CESTA DO SVATÉ ZEMĚ 15. AŽ 21. ZÁŘÍ L.P. 2018 —

Od roku 2015 se v Plzeňské diecézi CČSH konají Poutě milosrdenství v rámci Sedmiletí duchovní obnovy. Letošní pouť se od předchozích svým charakterem lišila, neboť poutníci se vydali na dalekou cestu až do Svaté země. Z naší blanenské farnosti se k ostatním poutníkům přidali dvanáct bratří a sester. Poutní zájezd organizačně zajišťovala cestovní

Naše skupina v syrském kostele

kancelář Awer Tour, s jejímiž službami jsme byli velice spokojeni, ať už se to týkalo programu, ubytování či stravování.

Velké poděkování náleží průvodci, slovenskému řecko-katolickému knězi Miroslavu Labačovi, familiárně zvanému „Miro“. Jeho výklady, prodchnuté solidními znalostmi biblických textů a historických reálií, ale i zemitým humorem, nám umocňovaly prožitky z návštěv svatých míst.

Na letišti v Tel Avivu jsme přistáli v sobotu 15. září a ihned zamířili na sever do Galileje. Cestou jsme se zastavili v Haifě a prohlédli si tamní krásné Perské zahrady. Dále jsme navštívili horu Karmel, horu Tábor s bazilikou Proměnění Páně, Kánu Galilejskou (kde jsme v jedné z kaplí slavili bohoslužbu) a Nazaret s nádhernou bazilikou Zvěstování Panny Marie. V Nazaretu jsme přespali a v neděli vyrazili na Horu Blahoslavenství. V tamních zahradách jsme slavili bohoslužbu. Poté jsme se vydali do Kafarnaum a Magdaly, kde nás uchvátil nedávno otevřený kostel Duc in altum (Zajeď na hlubinu) s oltářem ve tvaru lodi. Ve městě Tabgha jsme si prohlédli místo zázračného rybolovu (v kostele Mensa Christi) a většina z nás využila možnosti plavby lodí po Genezaretském jezeře.

Pak nás čekala dlouhá cesta údolím řeky Jordánu do Betléma, kde jsme nocovali po zbytek pouti v křesťanském hotelu. V pondělí jsme navštívili Jeruzalém, svaté město tří náboženství. Naše cesta vedla z Olivové hory (kde je mimo jiné kostel na místě, kde Ježíš učil modlitbě Otčenáš) přes Getsemanskou zahradu do Starého města ke Zdi nářků, kde jsme se pomodlili spolu s ortodoxními Židy. Na hoře Sión se nám otevřelo opatství Dormitio (Zesnutí Panny Marie) a kostel s Večeřadlem, kde Ježíš slavil Poslední večeři s apoštolý. Večerní bohoslužbu jsme slavili na hotelu v Betlémě a vedl ji bratr Martin Kopecký, farář z Blanska.

V úterý jsme brzy ráno vyrazili k řece Jordánu na nedávno zpřístupněné místo Ježíšova křtu. Tam se konala obnova křestních slibů a také svátost křtu sestry Kristýny Anny trojím ponořením do vod Jordánu. Křest vykonal bratr biskup Filip Štojdl, za kmotra šel plzeňský farář Jiří Chytil. Jeden z duchovně nejsilnějších zážitků celé pouti. Od Jordánu jsme se přesunuli na koupaliště u Mrtvého moře, abychom se zrelaxovali na vlnách, které nadnášejí.

Po odpočinku v solné lázni jsme se vydali do Jericha – nejstaršího města světa. Odtud pak lanovkou na Horu pokušení, kde si „d’ábel troufl na samotného Pána Ježíše“, jak neopomněl zdůraznit náš průvodce Miro. Na skalní úbočí je tam doslova přilepený pravoslavný klášter, odkud se nám naskytl nádherný výhled. Den se uzavřel setkáním s beduíny a bohoslužbou ve vyprahlé, ale krásné Judské poušti, kterou vedla tachovská farářka Zuzana Kalenská spolu se sokolovským farářem Lukášem Bujnou.

Středa patřila prohlídce Betléma. Ráno jsme slavili bohoslužbu v kostele syrské jakobitské církve, která jako liturgického jazyka užívá aramejštiny, rodné řeči Ježíše Krista. Při bohoslužbě v syrském kostele z rukou bratra biskupa Filipa přijal svátost kněžského svěcení bratr Vojtěch Pekárik, působící v Husinci a Prachaticích.

Bratru Vojtěchovi poželal i místní syrský kněz otec Butros (Petr), který projevil vůči jemu neznámým husitům velikou vstřícnost – zapůjčil nám nejen kostel, ale i kalich ke slavení Večeře Páně. Při bohoslužbě se konala sbírka ve prospěch křesťanské

komunity v Betlémě, která na palestinských územích nemá snadný život. Přes Jeskyni mléka (kde Marie kojila Ježíška, než se vydali na útěk do Egypta) vedly naše kroky do baziliky Narození Páně, starobylého chrámu, který nechala vybudovat císařovna Helena ve 4. století. Vystáli jsme si dvouhodinovou frontu, než jsme sestoupili do jeskyně, kde hvězda v podlaze ukazuje místo narození Spasitele světa.

Dále jsme navštívili kostel na Poli pastýřů, kde andělé volali: „Sláva na výsostech Bohu!“ Ve čtvrtek jsme se opět vypravili do Jeruzaléma. Bylo právě po největším židovském svátku Jom kippur (Dni smíření). Prošli jsme si Ježíšovu křížovou cestu (Via dolorosa) s křížáckým kostelem Flagelatio (Bičování).

A pak přišlo to hlavní – chrám Božího hrobu. Vlastně to není jeden chrám, ale doslova bludiště kaplí a svatyň, které patří několika církvím. Pod centrální kupolí se nachází kaple s jeskyní, kde byl ve skále vytesán hrob. Duchovně velmi silné místo, kde poutník zakusí, že právě zde Pán Ježíš trpěl a zemřel za spásu lidí. Od chrámu Božího hrobu jsme se vypravili ke Knessetu, izraelskému parlamentu, před nímž je umístěn veliký sedmiramenný svícen (menora).

Působivým zážitkem byla návštěva památníku holokaustu Jad Vašem, zejména pak místa, kde se připomíná památka 1,5 milionu židovských dětí zavražděných nacisty. Poslední den pouti jsme zakončili návštěvou rodiště Jana Křitele v Ajn Karem, kde jsme slavili naši poslední bohoslužbu ve Svaté zemi. Bratr biskup Filip v kázání připomněl, že celý náš život je velikou poutí, po které kráčíme společně jako rodina Božích dětí.

Jaký má smysl putovat na svatá místa? Za sebe mohu říci, že jsem vůbec neřešil, zdali se ta či ona významná událost dějin spjatá s Ježíšovým pozemským příběhem stala „tady“ nebo „tam“. Básník Vratislav Brabenec napsal, že „všude je střed světa“. Právě tuto skutečnost nám svatá místa připomínají a zvou nás, aby v našich domovech a farnostech, v našich vztazích i naší práci byl naším středem Kristus pro nás narozený, ukřižovaný i zmrtvýchvstalý. Síla svatých míst podle mého názoru spočívá v jedinečné příležitosti zpřítomnit si Ježíšovo narození, život, dílo, oběť a vzkříšení a vztáhnout si toto vše ke svému životu. Přijmout, že i já jsem součástí tohoto úžasného příběhu a že se osobně dotýká nejen mé duše, ale i duší mnoha tisíců poutníků, kteří na svatých místech hledali Ježíšovu blízkost spolu se mnou i přede mnou. Bohu díky za to, že nás na pouti do Svaté země provázel svou milostí!

Lukáš Bujna

— PODĚKOVÁNÍ —

6. září měla v kapli sv. Barbory v Rudici pohřb moje sestra paní Jindřiška Charvátová. Chtěla bych touto cestou poděkovat panu faráři Martinovi za velmi citlivý projev na tomto rozloučení. Moc děkuji zpěvačkám i panu varhaníkovi.

Všichni se snažili svým lidským projevem zmírnit náš zármutek, za což jim ještě jednou moc děkuji.

Za celou rodinu sestra Marie Nezvalová, Rudice

VZDĚLÁVÁNÍ VE VÍŘE

„PROČ SE ŘÍKÁ: BÝT V JÁMĚ LVOVÉ“?

„Ocitli jsme se uprostřed samých nepřátel. Nelíbí se nám tu a všude hrozí nebezpečí. Jsme jako v jámě lvové.“

Příběh o jámě lvové nebo prostě o lví jámě, lvím doupěti, se stal proroku Danielovi. Jako všichni jeho židovští soukmenovci v tu dobu, i on byl otrokem krále Nabuchodonosora, vládce Babylonské říše.

Daniel vynikal znalostí astronomie, která tehdy byla spojena s výkladem snů a s věštecstvím. A právě proto si ho jednoho rána Nabuchodonosor zavolal. Chtěl vyložit sen, který se mu v noci zdál. Bylo to ale velmi těžké, protože král si ze snu nepamatoval vůbec nic. Vkládejte někomu jeho sny, když ani neví, co se mu zdálo. Jenže Danielovi se to podařilo. Stal se váženým občanem Nabuchodonosorova království.

Později Babylon dobyli Peršané a vládcové se vyměnili. Nový král chtěl, aby se Daniel stal jeho osobním nejvyšším rádcem. To se ale nelíbilo jeho dalším rádcům. Začali vymýšlet, jak se Daniela zbavit. Dobře věděli, že Daniel se každý den modlí k Bohu a nikdy se ho nevzdá. Dali proto králi podepsat nařízení, že se každý, pod hrozbou smrti, musí modlit jen ke královým bohům a k nikomu jinému. Když nařízení vstoupilo v platnost, nebylo těžké Daniela přistihnout, jak jej porušuje. Daniel byl odsouzen k trestu smrti. Hodili ho do jámy lvové, ke hladovým lvům, jak se tehdy také popravovalo. Lví jámu zakryli kameny. Hned další ráno spěchal král ke lví jámě. Jaké bylo jeho překvapení, když odvalil kámen a Daniel žil. „Můj Bůh poslal anděla, ten zavřel lvům ústa, takže mi neublížili,“ vyprávěl David svůj příběh, když ho vytáhli z jámy beze stopy zranění. Král byl rád, že Daniel přežil, ale rozzlobil na své kruté rádce. Nechal je všechny naházet do lví jámy, ze které Daniel právě vyšel. Lví se hned na muže vrhli a sežrali je. A tak, když se ocitneme uprostřed nepřátel, uprostřed nebezpečí, je to, jako bychom byli ve lvím doupěti. V jámě lvové. A doufám, že jako Daniel vyvážneme bez úhony.

„Ocitnout se v jámě lvové“ znamená být náhle uprostřed nebezpečí, v nepříjemné situaci, ale i přesto v ní obstát!!!

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych vás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevychází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společné modlitební úmysly. Budu se snažit je zde pro vás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na Vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na Blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři.

Pamatujme v říjnu 2018:

- ✓ za všechny děti a mladé lidi, aby poznali živého Boha
- ✓ za dar odvahy bojovat duchovní zápas víry až do konce
- ✓ za všechny nemocné v naší farnosti, aby je Pán posiloval
- ✓ za mír a pokoj pro naši vlast, letošní volby, moudré politiky, kteří u nás budou vládnout
- ✓ za moudré hospodaření s úrodou za našich zahrad, polí, sadů a vinohradů
- ✓ za ty, kdo v životě zrají pro nebeské království, za šťastnou hodinku smrti. Amen.

BOHOSLUŽBY V ŘÍJNU 2018

BOHOSLUŽBY V ŘÍJNU 2018				
Pátek	5. 10.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	6. 10.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		17:00	Lysice	Zámecká kaple
		18:30	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
Neděle 20. neděle po Duchu Svatém <i>Dikůvzdání za úrodu</i> <i>Text: Marek 10.2-16</i> <i>Píseň: 41, 15</i>	7. 10.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	12. 10.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	13. 10.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 21. neděle po Duchu Svatém <i>Text: Marek 10.17-31</i> <i>Píseň: 283</i>	14. 10.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior ce.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple Rodiny Páně
		15:30	Křtiny	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu

Pátek	19. 10.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Sobota	20. 10.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 22. neděle po Duchu Svatém <i>Text: Marek 10.35-45</i> <i>Píseň: 171,85,162</i>	21. 10.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:15	Vyškov	Sbor dr. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pátek	26. 10.	17:30	Blansko	Dřevěný kostelík
Sobota	27. 10.	14:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 23. neděle po Duchu Svatém <i>Text: Matouš 23,1-12</i> <i>Píseň: 81, Hymna</i>	28. 10.	8:00	Blansko	Kaple Rodiny Páně Senior ce.
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Černá Hora	Kaple Rodiny Páně
		15:30	Křtiny	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768; e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.fb.com/drevenykostelikblansko
www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyskovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu
Farnost Blansko č. účtu 244 035 648 / 0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560 157 369 / 0800

Nakonec něco pro zasmání z pouti do Izraele:

„Sejde se kněz, mohamedánský imám a židovský rabín. Baví se o víře a začnou se také bavit o síle modlitby.

Kněz říká: To jsem jednou šel zaopatřovat nemocného do vzdálené vesnice. Jdu přes les, pole a louky, naráz se přihnaly mraky, šílená bouřka, průtrž mračen, nebylo kam se schovat. Tak kleknu, prosím Boha o ochranu. Naráz – všude okolo liják, nade mnou modrá obloha a já jsem v suchu došel až k cíli.

Mohamedán na to: To je nic, tobě šlo jen o zdraví, mě šlo přímo o život. Jel jsem na velbloudu pouští. Naráz se přihnala písečná bouře, nebylo kam se schovat. Padnu k zemi a prosím Aláha o ochranu. Naráz – všude okolo bouře, nade mnou modrá obloha a já jsem v bezpečí dojel k cíli.

Židovský rabín na to: Pánové, to není nic proti tomu, co jsem zažil já. Jdu v sobotu v Paříži po hlavní ulici a naráz uvidím na zemi plnou peněženku. Chci ji zdvihnout, ale naráz si uvědomím, že je sobota – šabat a já se nesmím dotýkat peněz. Přece tam ale tu peněženku nemůžu nechat ležet. Pozvednu oči k nebi, modlím se k Hospodinu. Naráz – všude okolo sobota, nade mnou úterý.